

ความประทับใจจากการเข้าร่วมโครงการ Aso-Juku

สำหรับผมตั้งแต่เด็กเคยใฝ่ฝันไว้ว่าจะไปญี่ปุ่นให้ได้ ซึ่งการไปโครงการ Aso-Juku นี้ เป็นการไปญี่ปุ่นครั้งแรกในชีวิตของผม อีกทั้งยังเป็นครั้งแรกในชีวิตที่ได้ขึ้นเครื่องบินไปต่างประเทศอีกด้วย รู้สึกตื่นเต้นมาก ๆ ครับ แต่แล้วการไปญี่ปุ่นครั้งแรกของผมก็เริ่มไม่ค่อยโรยด้วยกลีบกุหลาบสักเท่าไร ตั้งแต่ที่สนามบิน พบว่าชื่อของผมที่ใช้เช็คอินนั้นทาง Agency พิมพ์ตกตัว I ในชื่อของผม ทำให้ต้องจ่ายค่าเปลี่ยนชื่อใหม่เพื่อที่จะได้ไม่มีปัญหาทั้งขาไปและขากลับ และอีกทั้งอาหารเช้านบนเครื่อง ออมน้อย ที่ทุกคนบอกว่าไม่ค่อยดี แต่คนอื่นกินแล้วก็ไม่เป็นไร แต่สำหรับผมที่มีปัญหาเรื่องระบบย่อยอาหาร และท้องเสียง่ายนั้น มีปัญหาอย่างมาก พอลงเครื่องก็ต้องรีบเข้าห้องน้ำไปอ้วก พร้อมกับอาการท้องเสีย ทำให้วันแรกไม่ได้ไปเดินดูบรรยากาศในเมืองและกินราเม็งกับเพื่อนๆ และคนอื่นๆ ในโครงการ วันต่อมา ก็พยายามไปพิพิธภัณฑ์ อาการก็เริ่มดีขึ้น แต่ว่าตอนไปเที่ยวกับพี่วิทย์และคนอื่นๆ ไปกินราเม็งอิจิรัน โดยไม่รู้ว่าพริกที่เขาส่งนั้นเป็นยาระบาย ทำให้อาการท้องเสียที่เริ่มดีขึ้นนั้นกลับมาเป็นหนักอีกรอบ พร้อมกับมีไข้ขึ้นทำให้วันต่อมา ก็ไม่ได้ไปเรียนกับคนอื่นๆ จากนั้นอาการก็ขึ้น ๆ ลง ๆ สลับกันไประหว่างท้องเสียและมีไข้ ต้องเป็นภาระโดยเฉพาะอาจารย์ภัสพร รุ่นพี่ และเพื่อนๆ ที่คอยหยาและซื้อข้าวกับซูชิมิโสะถวายเป็นให้ ยังเคราะห์ดีที่มีรุ่นพี่มียาฆ่าเชื้อท้องเสียจากไทยพกมาด้วย อาการจึงค่อย ๆ ดีขึ้นตามลำดับ นับว่าเป็นความประทับใจในการมาญี่ปุ่นสัปดาห์แรกเริ่มต้นได้ไม่ค่อยสู้ดีนัก แต่หลังจากนั้นผมก็หายดีเป็นปกติเริ่มกลับมาเป็นเหมือนเดิมแล้ว สามารถทำกิจกรรมกับคนอื่นๆ ได้ปกติ

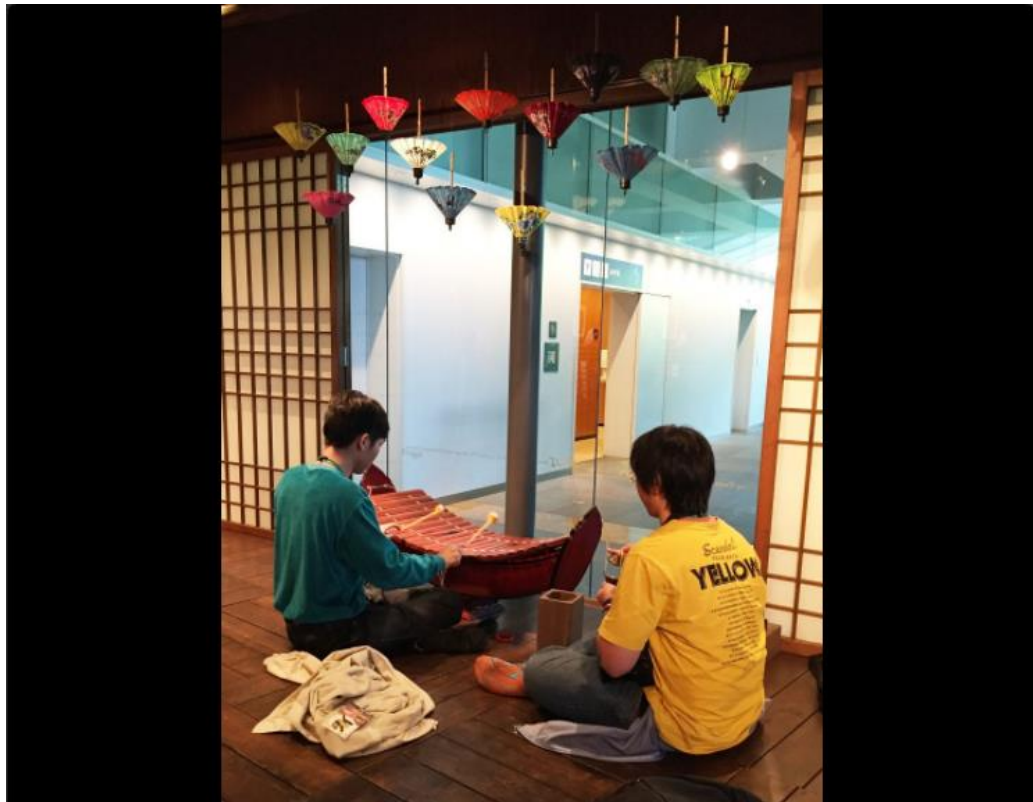
ด้านการใช้ชีวิตที่ญี่ปุ่นนั้นถือว่าสะดวกสบายมากแต่ด้านราคาการเดินทางนั้นค่อนข้างแพงเมื่อเทียบกับไทย จักรยานจึงเป็นอีกหนึ่งตัวเลือกที่ดีในการเดินทางไปยังโรงเรียน ระหว่างทางก็ผ่านโรงเรียนอยู่ประมาณ 2-3 ที่ อีกทั้งยังมีโรงเรียนประถมใกล้บริเวณห้องเรียนด้วยบางเวลา ก็จะเจอเด็ก ๆ เดินกัน รู้สึกดีอย่างบอกไม่ถูกเหมือนกันครับ ส่วนอาหารเมื่อเที่ยงอย่างบินโตะบริเวณนั้นถือว่าถูกอยู่พอสมควร ส่วนอาหารตามร้านอาหารอื่นๆ สำหรับผมถือว่าแพงเมื่อเทียบเป็นเงินไทย แต่ก็ถือว่าคุณภาพคุ้มค่าเมื่อได้ลองชิมแล้ว พวกราเม็งก็ถือว่าคุณภาพแตกต่างกับที่ไทยมาก ชามใหญ่กว่าและกินแล้วรู้สึกคุ้มกว่าที่ไทยมาก และขณะนั้นที่ญี่ปุ่นเป็นช่วงเปลี่ยนผ่านฤดูทำให้อากาศนั้นแปรปรวนอยู่เป็นประจำ สำหรับผมที่เป็นคนขี้หนาวนั้นถือว่าหนาวมากแต่ช่วงอากาศที่คนญี่ปุ่นเขาว่าร้อน แต่ผมรู้สึกอุ่นกำลังดีครับ

การไปท่องเที่ยว สำหรับผมก็เหมือนๆคนอื่นในโครงการ เช่น หอคอยฟูกุโอกะ พิพิธภัณฑ ์ ฯลฯ ยกเว้นเสียแต่ช่วงที่ผมไม่สบาย กับช่วงวันหยุดยาวหรือช่วง Golden Week ผมไปโตเกียวคนเดียวโดยไปวันที่ 28-30 เมษายนเนื่องจากวันที่ 1 ยังมีเรียนอยู่ เดินทางโดยเครื่องบิน ซึ่งคืนแรกนั้นผมนอนที่สนามบินฮาเนดะ และวันต่อมาก็ได้ไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ เช่น นากาโนะบรอดเวย์ ศาลเจ้าซุกะ ศาลเจ้าอาซากุสะ อิเคะบุคุโระ แล้วกลับมาที่พักที่ได้ทำการจองไว้ที่เรียวกอกุ แต่ปรากฏว่า แบตโทรศัพท์และพาวเวอร์แบงค์ของผมนั้นหมดเกลี้ยงจึงต้องถามทางคนแถวนั้นอย่างทุลักทุเล เเคราะห์ดีที่มีคนใจดีเดินพามาส่งถึงหน้าที่พักชื่อ ข้าวสาร เรียวกอกุ เป็นที่พักห้องใหญ่แต่นอนคละกั้น ราคาประมาณ 3,300 เยน วันต่อมา ผมเดินทางไปยังงานการ์ตูนที่โตเกียวบิ๊กไซท์เพื่อดูและซื้อของหลายๆอย่าง จากนั้นผมกลับมาที่อาากิเบเพื่อหาของที่ยากได้แต่เวลาค่อนข้างจำกัดเนื่องจากช่วงค่ำต้องกลับไปขึ้นเครื่องกลับฟูกุโอกะ จึงไม่ได้ดูทั่วมากเท่าที่ควร เสร็จแล้วจึงนั่งรถไฟและโมโนเรลไปยังสนามบินฮาเนดะ สุดท้ายก็กลับมายังหอพักได้โดยสวัสดิภาพ

ด้านการเรียนและกิจกรรม สำหรับผมการเรียนในคาบถือว่าการทบทวนไวยากรณ์ไปในตัวเพราะเกือบทั้งหมดล้วนเคยเรียนมาแล้ว แต่ที่ดีกว่าคือได้พูดภาษาญี่ปุ่นมากขึ้นทำให้ผมสามารถพัฒนาทักษะภาษาได้มากขึ้นไปอีก ในทุกๆวันก็จะมีนักเรียนโตอารีเป็นการบ้านซึ่งก็จะมีคอมเมนต์กับแก้จุดที่ยังผิดให้ครับ อาจารย์ในคาบเรียนที่เจอทุกๆวันก็คืออาจารย์มัตสึโมโตะกับอาจารย์โยโกจิ อาจารย์มัตสึโมโตะใจดีมากครับ ไม่ว่ามีปัญหอะไรอาจารย์จะเข้ามาดูและช่วยเหลือ รู้สึกดีใจมากๆครับ บางวันก็จะมีทั้งกิจกรรมวาดรูป มังงะ โปรแกรมหุ่นยนต์ วาดพู่กัน และชงชา อาจารย์ทุกคนใจดีมากครับ และเป็นครั้งแรกที่ผมมีชื่อตัวเองเป็นคันจิภาษาญี่ปุ่น รู้สึกดีเหมือนกันครับ คาบชงชาอาจารย์ก็ใจดีมากครับ และช่วง World Cafe นั้นรู้สึกสนุกมากๆครับที่ได้คุยกับคนญี่ปุ่น แล้วได้ใช้ทักษะภาษาญี่ปุ่นและอังกฤษเต็มที่อีกด้วย ได้เป็นเพื่อนกันก็หลายคนอยู่ครับ แล้วเขาก็ชวนนั่งกินข้าวกันตอนพักเที่ยงแทบทุกวันเลย ดีใจมากๆครับ

ด้านอื่นๆ เมื่อตอนไปที่พิพิธภัณฑ ์ที่ดะไซฟุ ขณะนั้นมีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับไทย และประวัติศาสตร์เอเชียนั้น ก็เจอระนาดทุ้มตั้งอยู่ข้างบนแต่ไม้ที่จัดโชว์นั้นเป็นระนาดเอกเลยไปบอกข้อมูลให้พนักงานพิพิธภัณฑ ์ที่อยู่ใกล้ๆนั้นทราบ และเขาบอกว่าที่ชั้นล่างมีระนาดอยู่และสามารถเล่นได้ ด้วยความที่ผมเป็นคนระนาดเอกในชมรมดนตรีไทยก็รู้สึกอยากเล่นมาก จึงรีบดูนิทรรศการให้เสร็จแล้วไปเล่นทันที ถึงไม้ระนาดจะไม่ค่อยดี ผิวนั้นเสียงเพี้ยนบ้าง เชือกหย่อนต้องผูกใหม่หลายรอบก็ตาม ก็รู้สึกดีใจมากๆครับที่มาเจอระนาดในพิพิธภัณฑ ์ที่นี่ ตอนเล่นอยู่ก็มีคนมาดูเยอะแยะ

लेकरทั้งเด็กและผู้ใหญ่ เพิ่งจะมารู้ภายหลังว่าเสียงดังไปทั่วทั้งพิพิธภัณฑ์ लेकर แล้วพนักงาน พิพิธภัณฑ์แฉวนั้นก็มาขอถ่ายรูปและวิดีโอเอาไปลงในบล็อก ทวิตเตอร์ของพิพิธภัณฑ์ด้วยครับ แต่นั่นเป็นเพียงแค่ครั้งแรกครับ ผมไปที่นั่นรวมทั้งหมด 4 ครั้งด้วยกัน ซึ่งครั้งหลังๆพนักงานในนั้นก็จำหน้าผมได้แล้ว แต่ก็มีคนมาดูอยู่เรื่อยๆครับ เด็กๆรู้สึกสนใจกันมาก ลองหลับตาตีกับไม้มองฝ่าระนาดเขาตกใจกันหมด लेकर ฮ่าฮ่า ทุกครั้งก็จะมีพนักงานในพิพิธภัณฑ์มาสอบถามข้อมูล เรื่องดนตรีไทย กับถามข้อมูลส่วนตัวนิดหน่อย ผมก็ให้นามบัตรที่ทำในคาบไปเกลี้ยง लेकर แต่ที่แปลกที่สุดคือครั้งสุดท้ายนี่ละครับ วันนั้นเป็นวันก่อนกลับไทย 1 วัน ผมก็ไปตีระนาดตามปกติ ก็บังเอิญเจอกลุ่มน้องคนไทยที่มาเรียนที่นี่ ก็คุยไปคุยมาก็ให้น้องเขาตีฉิ่งกันไป แล้วก็ไปกินข้าวเที่ยงด้วยกัน พอกลับมาช่วงบ่ายๆก็มีพนักงานพิพิธภัณฑ์บอกว่า มีคนจากสถานีวิทยุ rkb จะมาสัมภาษณ์และอัดเสียงไปออกรายการวิทยุ เป็นครั้งแรกในชีวิต लेकर ผมตื่นเต้นมาก แต่ก็รู้สึกดีใจมากๆครับ ที่ได้สร้างชื่อให้กับชมรม สถาบัน และประเทศไทยในการเผยแพร่วัฒนธรรมไทยที่ญี่ปุ่น ทุกคนที่นั่นประหลาดใจและชื่นชอบกันมาก लेकर

九州国立博物館 @kyuhaku_koho · May 1

あじっばに遊びに来てくれたタイの学生さんがタイの木琴「ラナート」と「チン」という楽器を演奏してくれました♪ラナートを演奏してくれた学生さんは大学でタイ音楽クラブの部長をしているそうです。居合わせたお客様も突然の生演奏にうっとり。とても素敵な演奏ありがとうございました！

pic.twitter.com/m6PvInXAJ1

12

32

ลิงค์รูปของทางพิพิธภัณฑ์ https://twitter.com/kyuhaku_koho/status/859241136422080512

รูปขณะอัดเสียงออกอากาศและสัมภาษณ์กับสถานีวิทยุ rkb

ถ่ายรูปร่วมกับเจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑ์

ทางขึ้นพิพิธภัณฑ์หากเดินจากสถานีอะไซฟู

วันแรกที่ถึงสนามบินฟูกูโอกะ อากาศยังหนาว แอมยังมีฝนตกอีก

เทศกาลกุหลาบ บริเวณหน้าสถานีอากาศะ

งานดอกกุหลาบคิซุ หน้าสถานีฮากาตะ

ศาลเจ้าซูกะ โตเกียว ที่บริเวณบันไดนำมาใช้ในภาพยนตร์เรื่อง 君の名は

บริเวณบันไดของศาลเจ้าที่นำมาใช้ในภาพยนตร์

ฟูกุโอกะทาวเวอร์

ชิโอะราเม็งหน้าหอ

เพื่อนๆ ขณะทำกิจกรรม world café ครั้งที่ 1

ชิโอะราเม็งที่รุ่นพี่ของสถาบันทำงานพิเศษอยู่

เพื่อนๆคนญี่ปุ่นในกิจกรรม world café ครั้งที่ 2

กิจกรรมสวมชุดยูกาตะ

ปราสาทคุมาโมโตะที่ยังอยู่ระหว่างการบูรณะ

ปราสาทคาราสึ

ราเม็งบริเวณย่านการค้าใกล้ๆปราสาทคุมาโมโตะ

สี่แยกบริเวณนากาโนะ โตเกียว บริเวณนากาโนะบรอดเวย์

อิกะบุรุโระ โตเกียว

อาากิฮาระ โตเกียว

อาากิฮาบาระ โตเกียว

งานเทศกาล บริเวณเท็นจิน

คาบวาดรูป ซึ่งอาจารย์จะบอกชื่อเล่นคันจิของทุกคนให้

ศาลเจ้าที่ตะไซฟู

ที่พักที่โตเกียว ข้าวสารเรียวกอกุ

กิจกรรมชงชา

มาร่วมงาน Comic 11 ที่โตเกียวบิ๊กไซด์

ถ่ายร่วมกับอาจารย์ผู้สอนคลาสภาษาญี่ปุ่น อาจารย์มัตสึโมโตะ

ถ่ายรูปร่วมกับกลุ่มนักเรียนคนไทยที่บังเอิญเจอที่พิพิธภัณฑ์

ซารุโซบะ ที่ดะไซฟุ ซึ่งถือว่าไซฟุโซบะเป็นโซบะชนิดหนึ่งที่ขึ้นชื่อในญี่ปุ่น

เพื่อนคนญี่ปุ่นที่สนิท ถ่ายเมื่อวันฟรีเซนต์

อาหารบนเครื่องบินขามา และออมเล็ตที่ทำให้ผมอาหารเป็นพิษ

สุดท้ายนี้สำหรับการเข้าร่วมโครงการ Aso-juku ตลอด 41 วันของผมนั้น แม้เริ่มแรกจะไม่ค่อยสวยงามนัก แต่หลังจากนั้นก็พบเจออะไรต่างๆมากมาย เป็นการเปิดโลกกว้าง พบเจอประสบการณ์ใหม่ๆ พบเจออะไรใหม่ๆมากมายทั้งเรื่องดีและเรื่องร้าย เรื่องที่คาดคิดและไม่คาดคิดต่างๆ สุดท้ายก็จบลงอย่างงดงามครับ ขอขอบคุณทางสถาบัน อาจารย์ภัสพร และคณาจารย์ของ Aso-juku เป็นอย่างสูงครับ ที่ได้มอบอะไรหลายๆอย่างให้กับผม และหวังว่าในชีวิตของผมจะยังมีโอกาสได้ไปญี่ปุ่นอีกครั้งครับ ขอขอบคุณครับ

นาย พิษณุศ บุญมาศ 58111020-2

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิศวกรรมยานยนต์